

тый Духъ че излиза отъ Отца и Сына). Оттонъ и негови-ти прѣмници глядали да усвоятъ Римъ и да вѣскачвать на папскый прѣстолъ свои привѣрженци; нѣ папы-ты не ся покорявали на царю-ты; оттова ся породила борба, която ся усилила кога сѣднѣлъ на папскый прѣстолъ калугеръ Хилдебрандъ.

Хилдебрандъ былъ сынъ на единъ простъ чловѣкъ. Той, като станѣлъ калугеръ, достигнѣлъ голѣмъ духовенъ стѣпень. Съ ума си и съ твърдѣ-тѣ си волиж той добылъ такѣвъ почетъ, щото былъ сѣвѣтникъ на нѣколко папы. Между друго той нарядилъ да не избирать народъ-тѣ и духовенство-то папы-ты, както было на-прѣдъ, а да ги избирать само высокы-ти духовны чиновници, които ся наричали „кардинали“ (Кардинали-ти носили пурпуровы мантии и червены шипки). Това направило да ослабне полека-лека намисание-то на царю-ты кога ся избирать папы-ты. Най-сетнѣ Хилдебрандъ самъ былъ избранъ за папѣ подъ имя *Григорий VII*.

Той подкачилъ да нагласи едно духовно съсловие, което да зависи само отъ папѣ-тѣ. До негово врѣмя католическы-ти попове, като грѣцкы-ты, ся женили: домашни-ты имъ грѣжи чясто ги карали да угождать на свѣтскы-ты власти. Затова Григорий VII нарядилъ да ся не женять, а на женены-ты заповѣдалъ да ся разоставять съ жены-ты си. Мнозина попове были неблагодарни отъ това нѣщо, та най-напрѣдъ не рачили да ся покорять; нѣ Григорий устоялъ на думѣ-тѣ си, и отъ тогава всичко-то католическо духовенство зело да ся не жени. Послѣ, духовны-ты мѣста чясто ся закупували отъ свѣтскы-ты и духовны-ты князове съ пары; тая тѣрговия ся нарича *симония* (отъ имя-то на Симона влѣхва, който искалъ да купи съ пары отъ апостолы-ты даръ да прави чудеса). Освѣнъ това горни-ты духовны лица, владыци и игумени, были вассалы на свѣтскый владалець, и кога ся рѣкополагали добывали прѣстенъ и патерицѣ; това ся нарича *инвестишурѣ* Григорий VII запрѣтилъ симониѣ-тѣ и инвестишурѣ-тѣ. Оныя духовни, които неиспѣлнявали неговѣ-тѣ нарядѣж, за-пиралъ ги отъ служѣж; а свѣтскы-ты князове плашилъ